

40 DANA ZA ŽIVOT

37. dan, 10. 4. 2025.

Nakana:

Molimo kako bismo pomogli svima koji su sudjelovali u abortusu da znaju da nije kasno pitati za Božji oprost.

Sveto pismo:

Onda reče: »Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje.« (Lk 23, 42)

Razmatranje:

U srpnju 2023. saznala sam da sam trudna i cijela naša obitelj zbog toga je bila jako sretna. Starije kćerke rekle su da ako bude cura da će se zvati Faustina. Muž i ja nismo bili za to. Nakon tjedan dana bili smo na misi fr. Marka Glogovića na kojoj su bile moći sv. Faustine i tad smo se samo pogledali, nasmijali, a kćerke su odmah znale da pristajemo da će se tako zvati. Na UZV pregledu, doktorica je bebi izmjerila povećani nihalni nabor. Upućivala me na amniocentezu na koju nisam pristala ići zbog rizika od pobačaja. Spominjala mi je da moram, jer je moje tijelo „u opasnosti“. Spominjala je i prekid trudnoće što me smetalo. Doktorica nije bila zadovoljna što sam odbila ići na amniocentezu i krvne testove pa me poslala na drugo mišljenje u bolnicu. I u bolnici se spominjao prekid trudnoće. Plakala sam.

Moje uvjerenje bilo je jasno. Zнала sam da nisam ja ta koja odlučuje što će i kako biti.

Muž i ja smo sve svoje brige predali Bogu. Znali smo da nas On vodi i da se ništa ne događa slučajno!

Doktorica me slala u Zagreb na drugo mišljenje. U Zagrebu su me pitali znam li što znači povećani nihalni nabor. Rekla sam da znam i da to ne mijenja moju odluku da zadržim dijete. Tamo su me podržali i zbog toga sam plakala od sreće. Bila sam sretna što nema pritiska na mene i što mi "daju" misliti svojom glavom. Išla sam na UZV fetalnog srca i anomaly screen. Nalazi su bili uredni pa je doktorica rekla da se šansa da dijete ima Down sindrom smanjuje, da nije više 50:50, nego puno, puno manja.

Samo mjesec dana kasnije najstarijoj kćerki dijagnostificiran je tumor koji joj je operiran u siječnju 2024., mjesec dana prije poroda. Trudnoća je prošla brzo jer je moj fokus bio na zdravlju najstarije kćerke. Nisam imala vremena ni snage misliti kako će biti s bebom. Od briga za najstariju kćer često sam i 'zaboravila' da sam trudna.

U terminu poroda s mužem sam išla na tečaj Kursiljo. On nas je podigao i bili smo neizmjereno sretni. Zadnji dan Kursilja krenuo je porod koji je bio brz, ali jako težak. Beba je bila teška 4210 grama. Koža joj je bila

plava. Čim se rodila po njenim očima shvatila sam da je beba s Down sindromom. Tada sam to i rekla svom mužu koji je bio sa mnom na porodu. On je rekao: „Ma nema ga“.

Odnijeli su je na neonatologiju te nije bila više sa mnom u sobi. Bila je na kisiku u grijanom krevetiću i na raznim pretragama. Doktor i osoblje bolnice prema nama su bili jako dobri.

Nakon tri normalna poroda najteže mi je padalo što je nisam mogla držati u naručju. Muž i ja odjednom smo bili jako zabrinuti. Nismo mogli shvatiti otkud ti osjećaji tuge, brige, neizvjesnosti u nama. Pa znali smo da postoji vjerojatnost da beba bude rođena s Down sindromom. Često smo plakali. Biral sam slike gdje se manje vidi da ima sindrom Down. Zbog toga sam se osjećala kao da sam loša majka. Prije naše djevojčice nismo poznavali ni jednu osobu s Down sindromom. Ponekad sam viđala jednu malu slatku djevojčicu u župi, ali nisam je poznavala.

Muž se vratio na Kursiljo i svima rekao da sam rodila. Osjećali smo veliku podršku ljudi koji su molili za nas. Tada smo bili dosta zbunjeni, ali osjećali smo i znali da je Bog uz nas i da On vodi našu obitelj. Na odjel neonatologije nosila sam joj izdojeno mlijeko. Tek peti dan primila sam je u naručje. To je bio neopisiv trenutak sreće za mene.

U početku nam je bilo jako teško jer nam je sve bilo novo, nismo znali što nas čeka. Kćerke su bile zabrinute kako će izgledati naš život.

A danas... Naša je djevojčica napunila godinu dana i svaki dan nas grije toplina njenog osmijeha. To je posebno malo biće puno ljubavi. To je dijete s kojim se veselimo svakom novom uspjehu, veselimo se svim onim uspjesima koji su s ostalom djecom dolazili pod normalno i prirodno. Najstarija kćer neki dan me pitala: „Mama, kako smo mi uopće mogli živjeti bez nje?“ Ona je toliko promijenila i povezala našu obitelj. Ona nas je naučila veseliti se najmanjim stvarima i uspjesima. Još danas nas uči da idemo polako, da živimo iz dana u dan.

Molitva:

Zdravo Marijo, milosti puna, Gospodin s tobom. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje, Isus. Sveta Marijo, Majko Božja, moli za nas grešnike, sada i na času smrti naše. Amen.